

Nú vita øll um jólafundin

Næmingarnir í Hoydølum hava havt evnisviku

Í morgin hevur almenn-
ingurin høvi at siggja eina
framsýning, sum næm-
ingarnir í Hoydølum hava
gjørt. Framsýningin er í
samkomuhøllini í Hoydøl-
um, og opið er frá kl. 14 til
19.

Framsýningin er úrslitið
av evnisviku, næm-
ingarnir hava havt.

Í staðin fyri at ganga
eftir vanligu tímatalvuni
arbeiddu næmingarnir í
fleiri dagar við sama evni,
sum tey harvið fingi sett
seg meira grundiga inn í.

Evníð, tey arbeiddu við,
var jólafundurin 1888. Í tí
dagligu undirvisningini
verður tjóðskaparrælsan
og málstriðið tikið upp,
men við at viðgera evni á
henda hátt bar betur til at
gera evnið meira viðkom-
andi, og allir næmingarnir
kundu verða við.

Tað vóru fleiri arbeids-
bólkar, sum so arbeiddu
við meira avmarkaðum
evnum, t.d. politiskar
hendingar í sambandi við
tjóðskaparlívið, stóðan
hjá føroyska málinum í
Føroyum í 1888 og í 1988,
stóðan hjá danska mál-
inum í dag og fyri 100
árum síðan, fólkafundir,
háskúlin, o.s.v.

Allir teir umleið 420

næmingarnir í Hoydølum
vóru við, og teir valdu sær
evni at arbeiða við, so
næmingar úr ymsum
flokkum fingi høvi at
arbeiða saman. Ein lærari
var við í hvørjum bólki,
mest sum vegleiðari.
Næmingarnir sótu ikki
inni á skúlanum allar dag-
arnar, tað stóð teimum
fritt fyri at fara út, og
nógv fóru út at gera sam-
røður, bæði við yngri og
eldri fólk. Nøkur vitjaðu
ein skúla og gjørdur spurn-
arkanning av, hvat
føroysk børn lesa. Ein
bólkur gjørdi eina ung-
dómssending, ið varð send
í útvarpinum hóskevöldið.
Fleiri vóru eisini út við
myndatølinum, sæst á
framsýningini.

Arbeidslagið var ógvu-
liga ólíkt tí vanligu skúla
degnum. Klokkan átta var
morgunsangur, sum
annars er burturlagdur í
skúlanum, og tá varð
eisini kunnað um, hvat fór
at henda um dagin. Klokka-
n hálvgum 10 hvønn
morgun vandi sangkórið,
og klokkan hálvgum 12
var føroyskur dansur, sum
var væl vitjaður.

Evnisvikan endaði við
eini kvøldsetu mikukvøldi-
ð, og tá var eisini ein

*Bæði nýtt og gamalt er at
siggja á framsýningini í
Hoydølum*

framsýning at siggja.
Framsýningin, ið almenn-
ingurin hevur høvi at
siggja í morgin, er ein
samfelagslýsing, har
vinnulívið, búskaparligu
viðurskiptini, mentanar-
spurningar o.a. eru tikin
við.

Teir ymsu bólkarnir av-
gjørdur sjálvir, hvat skuldi
sýnast fram, og hvussu.
Fleiri royndu síni skap-
anarevni og hava teknað
og klips.

Á kvøldsetuni var m.a.
ein pallborðsfundur, har
nøkur mál- og skúlafólk
skiftu orð um føroysk mál
og føroyskan málburð.

Tey høvdu eisini eina
mótaframsýning fyri at
lýsa, hvussu klæðini hjá
føroyingum eru broytt
eftir 100 árum. Tað byrjaði
við neytakonum, og
endaði við, hvussu tey
ungu í dag ganga klødd.
Afturvið var tónleikur, ið
hóskaði til tíðina.

Málið er illa fyri

Øll vóru samd um, at føy-
oyska málið er hött frá
fleiri síðum, og at málið tí
er í ringari støðu. Næm-
ingarnir gjørdur tó ikki
nakra beinleiðis niður-

støðu og visti ikki á
itøkiligar loysnir, hvat
gerast kann.

— Eg haldi, at næm-
ingarnir hava lært ein hóp
hesa vikuna. Evnið, vit
tøku upp, hevur higartil
verið so fjart fyri mong-

um, men nú vita øll, hvat
jólafundurin er, sigur
Bergljót Joensen, lærari í
Hoydølum.

randi

Amnesty International, Føroya Deild:

14 prosent skrivaðu undir kravið um »Mannarættindi Nú!«

Upp á seg var undirtøkan nógv størst í Føroyum.

Tiltakið hjá Amnesty
International at savna
undirskriftir inn við
kravi um Mannarættindi
Nú! er av.

Í Føroyum skrivaðu
6.648 fólk undir, og upp
á seg er hetta nógv
meira enn í øðrum lond-
um.

Tiltakið hevði til enda-
máls at minna um
Heimsyvirlýsingina hjá
Sameindu Tjóðum frá
10. desember í 1948 um

mannarættindi.

Amnesty Internatio-
nal fór í gongd við tiltak-
ið, tí áðanast má, at hó-
ast 40 ár eru liðin síðan
ST samtykti yvirlýsing-
ina, so verða brot framd
á hesi rættindi viðá um.

Tær føroysku undir-
skriftirnar, sum Føroya
deildin hjá Amnesty
International hevur
savnað inn, verða nú
eins og undirskriftir úr
øðrum londum sendar

ST tann 10. desember —
mannarættindadagin.

Føroya deildin er væl
nøgd við úrslitið og
takkar øllum, sum hava
skrivað undir áheitanina
og kravið um, at vit øll
eiga rætt til tey grund-
leggjandi menniskjans-
ligu rættindi, sum eru
fest í Heimsyvirlýsing-
ina um Mannarættindi.

*— Eg vóni, at verkfallið á sjúkrahúsinum
skjótt verður av, so vit kunnu gera okk-
ara arbeiðið betri, og sjúklingarnir kenna
seg tryggari, sigur Sølvi W. Olsen,
kommunulækni í Havn*

fólk, sum hava havt
bløðubruna, og undir-
vanligum umstøðum
hevði hann alt bakteriur-
nar eftir viðgerðina fyri at
siggja, um sjúklingurin
var grøddur, men tað ber
ikkí til nú. Tað ganga
nógv fólk við halsbruna
nú, og tað rætta hevði ver-
ið, at alt tær bakteriurnar
fyri at sæð, hvat slag bak-
teriurnar eru. Tað arbeiðið
dugir ein lækni ikki líka
væl sum ein laborantur.

So eru tað fólk við ov
høgum evnisviku og fólk
við sukursjúku. Tey eru
von við at ganga regluliga
til kanningar. Tey mugu
eisini biða. Hjartamyndir
verða ikki tiknar, og kon-

ur upp á vegin skulu eisini
vanliga til ymsar kanning-
ar. Eftir eina skurðvið-
gerð skulu summi hava
leiðbeining frá fysioterapa-
peuti í uppenjing aftur,
tey mugu biða. Okkurt
barn hevur verið, sum
skal til fysioterapeut fyri
gongutrupulleikar, tað má
eisini biða.

Nógv skurðviðgerðir
mugu biða, til verkfallið
einaferð verður av. Sølvi
W. Olsen heldur, at tey
sum kanska meinast eru
rakt, eru tær kvinnur,
sum skulu hava skurðvið-
gerð vegna kyknubroyt-
ingar í undirlivinum. Tað
er einki serligt at ganga
og biða í óvissa tíð eftir at

fáa slíka viðgerð.

Sølvi sigur, at hann
sendir bara fólk til kann-
ingar, tá hann metir, at
tað ikki kann biða. Annað
hevði verið at overvað teir
fáu laborantarnar og
fysioterapeutarnar, sum
eru á sjúkrahúsinum og
gera tað livsneyðuga ar-
beiðið.

Sølvi tekur ikki dagar
imillum, hvør hevur
ábyrgdina av verkfalli-
num.

— Men eg vóni, at verk-
fallið skjótt verður av, so
vit aftur kunnu gera ar-
beiðið okkara til fulnar, sig-
ur hann.

randi

**Spæla til veitslur, brúðleyp og annað.
Dinnermusic og dansitónleik v/
sangi.**

Prísur frá kr. 3000,-.

**Njál (Bergmenn)
tlf. 19101**

**Flestar
kilometrar
uppá liturin**

Uno

Bilfríðkan 17300